

عنوان مقاله:

تاثیر روشهای کاشت بر رشد و عملکرد گندم در شمال خوزستان

محل انتشار:

دومین همایش ملی مکانیزاسیون و فناوری های نوین در کشاورزی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

محمدامین آسودار - استاد گروه مهندسی ماشینهای کشاورزی و مکانیزاسیون دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان

افشین مرزبان - استادیار گروه مهندسی ماشینهای کشاورزی و مکانیزاسیون دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان

فاطمه افشارنیا - دانشجوی دکتری مکانیزاسیون کشاورزی دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان

خلاصه مقاله:

یکی از روشهای غالب خاک ورزی و کاشت در تولید گندم توسط کشاورزان در جنوب غرب ایران استفاده از روشهای خاک ورزی مرسوم و خطی کارها بعد از آن آبیاری غرقابی می باشد. روش کاشت گندم در صرفه جویی مصرف بذر و افزایش عملکرد می تواند تاثیرگذار باشند. به همین منظور جهت بررسی عوامل موثر در عملکرد گندم، آزمایشی دو ساله در چهار تکرار با طرح بلوکهای کاملا تصادفی اجرا گردید در این آزمایش پس از شخم در عمق 25 سانتی متر با گاوآهن بر گردان دار و دو مرتبه دیسک افست، تعداد 7 تیمار متفاوت کاشت گندم و آبیاری مورد بررسی قرار گرفتند. تیمارها شامل خطی کار + آبیاری غرقابی P کاشت و ایجاد جوی و پشته به فواصل 60 و 75 سانتی متر DF و همچنین ایجاد جوی و پشته بعد از آن کاشت FP با فواصل جوی و پشته 60 و 75 سانتی متر به ترتیب بنام تیمارهای PF-60 و PF-75، PF-60، PF-75 و تیمارهای سه خط کشت روی پشته بنام FP-3-60,FP-3-75 بودند. تیمار F0-75 که بیانگر استفاده از دستگاه جوی و پشته ساز و پس از آن کاشت دخل جوی و روی پشته می باشد، مناسبترین تیمار کاشت بوده و میزان عملکرد 5966 و 5070 کیلوگرم به ترتیب در سالهای اول و دوم را در سطح 5% P نشان داد تیمار بذر کار P که در آن از دستگاه جوی و پشته ساز استفاده نشده و کاشت به روش مرسوم بوده است گرچه عملیات کاملا مکانیزه بوده ولی حداقل تولید 4883 و 4271 کیلوگرم در هکتار به ترتیب در سال اول و دوم را نشان داد همچنین مقدار بیوماس در تیمارهایی که ابتدا دستگاه جوی و پشته ساز و سپس کاشت انجام شده بطور معنی داری 5% P نسبت به روش مرسوم افزایش یافت.

کلمات کلیدی:

گندم، دستگاه جوی و پشته ساز، کاشت روی پشته، کاشت ردیفی، خطی کار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/533611>

